

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.116/2026/4.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Bátonyi Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: dr. Bátonyi Richárd ügyvéd)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. File Zsuzsanna ügyvéd (cím3)

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.478/2025/7-I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 27.P.21.758/2025/6.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 90.000 (kilencvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételei számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes által szerkesztett és a név² által kiadott portál weboldalon 2025. május 23-án cikk jelent meg cíkcím című cikk.

[2] A cikk kiemelten szedett bevezetőjében (lead) a következők jelentek meg:

[3] „Több száz név³ ügyfelet - többnyire magánszemélyeket, egyesületeket és cégeket - ért súlyos pénzügyi veszteség, főleg az utóbbi két hónapban. A történetek forгатókönyve: az ügyfelek tudta nélkül végeztek banki műveleteket, ami elvileg lehetetlen. A károsultak panaszát a bank rendre azzal hárította el, hogy súlyos gondatlanságukkal hozzájárulhattak a tranzakciókhoz, ám az érintettek nem érzik úgy, hogy hibáztak volna. A károsulti csoport létszáma egyre nő, cikkünk írásakor már több mint 600-an voltak.” ... (lead)

[4] Hiába voltak nagyon óvatosak az utalásoknál (alcím)

[5] „A károsultak között van a több mint 25 éve működő név⁴ is - 2025 április 11-én ismeretlen elkövetők több mint kétmillió forintot utaltak el a számlájukról. A szinkronúszással is foglalkozó közhasznú egyesület az 1997-es alapítása óta vezette a számláját a név⁵nél, amely mára az névba olvadt be. A történetek nyomán nemcsak a klub működése került veszélybe, de (1) komoly kérdések merültek fel részükről a banki biztonsággal kapcsolatban is.

[6] név⁶ szinkronúszó, az egyesület elnöke a név¹-nak elmondta, náluk az utalás szigorú keretek között történik - az utaló személyt mindig felügyeli vagy a könyvelő, vagy a pénzügyi vezető. Ez így történt aznap is - a számítógépen a hivatalos név³ netbanki oldalon megadták a felhasználónevüket, jelszavukat, amire megkapták sms-ben a belépési kódot. Az oldal kiírta, hogy azonosítás folyamatban, de nem sikerült belépniük, sem utalniuk. Aznap nem próbálkoztak többször. Három óra múlva azonban érkezett egy sms a banktól, hogy megnevezés felületüket letiltották gyanús utalások miatt. Rögtön felhívták az név³-t - ekkor tudták meg, hogy hét utalással 2,07 millió forintot utalt el valaki a számlájukról. Nyilatkoztak, hogy nem ők kezdeményezték az utalásokat, nem járultak hozzá, és kérték az összegek visszahívását. Az elnök utána még egyszer telefonált azt kérve, hogy a netbanki felületüket, jogosultságaikat tiltsák le. A bejelentésekről hangfelvételeket is készítettek. Még aznap rendőrségi feljelentést is tettek. Mivel egy nagyobb összegű támogatást vártak, és nem szerették volna, hogy azt is lenyúlják a csalók, pár nap múlva (2) ellenőrizték, le van-e tiltva a netbankjuk, hozzáférésük, ahogy azt a banktól kérték. Nem volt letiltva.

[7] A bank válasza a panaszukra 15 nap múlva érkezett meg- azt írták, az egyesület hozzáférést adott a csalóknak, hogy mobilappot létesíthessenek, és azon keresztül történtek meg az utalások. Vagyis a bank szerint az ügyfél a hibás, így kártérítés sem jár.

[8] Csakhogy az egyesületnek nincs mobilappja, és nem adtak hozzáférést senkinek a banki adataikhoz. (3) Az applikáció beüzemeléséhez sem rendszerüzenetet, sem letöltést

igazoló üzenetet, sem jelszót nem kaptak, és az emailcímükre sem érkezett üzenet, hogy az applikációt aktiválták - közölte lapunkkal név⁶, hozzátéve: az egész mobilapp telepítésből semmit nem észleltek, nem volt róla tudomásuk. ...”

[9] Lenullázták a kft. kasszáját (alcím)

[10] „Egy másik olvasónk arról számolt be, hogy egy családi kft. számlájáról összesen 24 millió forintot utaltak el április 26-án estefelé a tudtuk és hozzájárulásuk nélkül. Előző nap a cég megtakarítási számlájáról egy nagyobb összeget áthelyeztek a csalással érintett számlára, és elutaltak egy kisebb összeget innen egy másik számlára, ami célba is ért. Szokatlan mozzanatot nem tapasztaltak. Később kaptak egy sms-t a banktól, hogy valaki el akar utalni a számlájukról 500 ezer forintot, és hogy ők indították-e ezt az utalást. Felhívták a bankot, hogy nem ők indították az utalást, mire közölték, hogy akkor zárolják a számlájukat. (4) Megkérdezték az név³ ügyintézőt, mennyi pénz van a számlájukon – ekkor tudták meg, hogy az egyenlegük döntő része eltűnt. A korábbi utalásokról semmilyen értesítést nem kaptak a banktól - csak az utolsóánál az sms-t....

[11] Elúszott a horgászegyesület pénze is (alcím)

[12] „Egy horgászegyesülettől 4,5 millió forintot utaltak el a tudtuk és beleegyezésük nélkül, részükről ismeretlen számlákra, még márciusban. Ők nem vették észre, hogy egy hamis oldal jött fel nekik, amikor be akartak lépni a netbankba, mert megtévesztésig hasonlított az eredetire. ... A bank válasza szerint a horgászegyesületnél is az történt, hogy a csalók mobilappot hoztak létre, amihez előzetesen kellett a netbanki bejelentkezés, plusz a banknál megadott telefonszámra érkező hitelesítő kód, ami nélkül nem lehet létrehozni az appot. A bank levele szerint ezt mind megadta az egyesület elnöke. Csakhogy ő azt mondja, nem kért és nem is kapott az app létrehozásához kódot a telefonjára, így nem is tudta megadni senkinek. Appjuk ma sincs. ... Természetesen nem zárható ki, hogy a csalók az adatlopást akkor hajtották végre, amikor az ügyfél a hamis weboldalon megadta a felhasználónevét és a jelszót. A horgászegyesület vezetője szerint (5) ugyanakkor súlyos biztonsági hiányosságok lehetnek a bank rendszerében, mert, ha egy bank észleli, hogy hamisított banki oldal jelenik meg a nevével, akkor azonnal intézkednie kellene a kibervédelemnél (csoport), hogy az áldoldalt elérhetetlenné tegyék.”

[13] Tetemes lehet a kár (alcím)

[14] „A horgászegyesület vezetőjének kezdeményezésére a zárt károsult csoportban elkezdtek összegyűjteni, hányan és milyen módon károsultak, illetve mennyi pénzük veszett el. ... A banknak azért adom oda a pénzem, hogy vigyázzanak rá, azért fizetek banki díjat. Elvárnám, hogy cserébe a pénzem biztonságban legyen - szögezte le. Véleménye szerint az lenne a méltányos, ha a bank mindenki panaszát orvosolná a rendszer hibája és hiányosságai miatt, azaz kártérítést adna.

[15] Az ügyvédje a levelében hivatkozott egy februári Kúria-döntésre, amelyben leírták, hogy nem volt megállapítható az ügyfél részéről súlyos gondatlanság, amikor a bank oldalára hasonlító adathalász felületen csalás áldozata lett, és számlájáról a jóváhagyása nélkül nagyobb összeget utaltak el ismeretlen bankszámlára. Mivel a súlyos gondatlanság nem volt megállapítható, az ügyfél nem tehető felelőssé. A Kúria arra is kitért, hogy a súlyos gondatlanságot a vonatkozó törvény és az Európai Parlament és a Tanács e témában született irányelve alapján kell megítélni, és azt a pénzforgalmi szolgáltatónak kell bizonyítania. A horgászegyesületnél is súlyos gondatlanságra hivatkozott a bank, de bizonyítékot nem tett mellé.”

[16] A felperes 2025. május 27-én kelt és az alperesnél 2 nappal később kézbesített levélben előzetes sajtó-helyreigazítási kérelmet terjesztett elő. Az alperes a kérelemnek nem

tett eleget. A felperes ezt követően a törvényes határidőben keresetet terjesztett elő a bíróságnál.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[17] A felperes keresetében a következő tartalmú helyreigazítás közlésére kérte kötelezni az alperest oly módon, hogy a portál címlapján 24 óra időtartamban történő közzététel elrendelését igényelte 5 napos teljesítési határidővel. A helyreigazításban a felperes a következők közlését kérte:

[18] „2025. 05.23. napján 08:02 perckor megjelent, »cikkcím« címmel közzétett cikkünkben

[19] - valótlanul állítottuk, hogy az név bankbiztonsági rendszereivel kapcsolatban bármilyen komoly kérdés felmerült volna (1. közlés);

[20] - valótlanul állítottuk, hogy a név4 internetbanki hozzáféréseinek letiltásáról az név3 Nyrt. nem gondoskodott (2. közlés);

[21] - valótlanul állítottuk, hogy a név4 sem a mobilbank applikáció beüzemeléséhez, sem pedig aktiválásához semmilyen rendszerüzenetet, letöltést igazoló üzenetet, jelszót nem kapott (3. közlés);

[22] - valótlanul állítottuk, hogy a cikkben szereplő családi vállalkozás Kft. a számlájáról történő utalásokról semmilyen értesítést nem kapott az név-től (4. közlés);

[23] - valótlanul híreszteltük, hogy súlyos biztonsági hiányosságok lehetnek az név3 Nyrt. rendszerében, mert, ha egy bank észleli, hogy hamisított banki oldal jelenik meg a nevével, akkor azonnal intézkednie kellene a kibervédelemnél (csoport), hogy az áldalt elérhetetlenné tegyék (5. közlés);

[24] - valós hírt valótlan színben tüntettünk fel, amikor a cikkben hivatkozott kúriai ítélet kapcsán nem jeleztük egyértelműen, hogy az ítéletben szereplő bank nem az név (6. közlés);

[25] - valótlanul állítottuk, hogy a sérelmet szenvedett szervezetek teljesen vétlenek voltak, „semmilyen hanyagság nem merült fel részükről” a csalásokkal összefüggésben (7. közlés);

[26] - valótlanul állítottuk, hogy az név incidens és panaszkezelési rendszere nem megfelelően működik (8. közlés).

[27] A felperes annak közlésére is igényt tartott a helyreigazítás keretében, hogy a sajtószerv deklarálja, hogy ténylegesen nem győződött meg arról, hogy az általa közölt tényállítások valósak-e.

[28] Ezt követően a felperes való tényként kérte közölni azt, hogy a bűncselekmények kapcsán kárt szenvedő ügyfelek azonosító adataik biztonságban tartására vonatkozó szabályokat kellő körültekintéssel alkalmazták, így teljes mértékben nem vétlenek az elkövetett bűncselekmények kapcsán. Közölni kérte azt is, hogy a valóságban az név biztonsági rendszereivel és panaszkezelési eljárásával kapcsolatban semmilyen hiányosság nem merült fel, a felperes minden egyes internetes banki tranzakció kapcsán a jogszabályokban és az Üzletszabályzat által előírt módon ügyfeleit tájékoztatja. Azt is közölni kérte, hogy nincs olyan előírás, amely hamisított banki oldal észlelése esetén a pénzüintézetek intézkedési kötelezettségét írná elő, az áldalt elérhetetlenné tétele érdekében. Annak közlésére is igényt tartott való tényként, hogy az név ilyen esetekben minden tőle elvárható

módon az áldala deaktiválása érdekében a lehetséges lépéseket haladéktalanul megteszi. Annak közlésére is igényt tartott, hogy a cikkben hivatkozott kúriai ítélet kapcsán a sajtószerv nem jelezte egyértelműen, hogy az ítéletben szereplő bank nem az név, így azt a hamis látszatot keltették, hogy az név a Kúria ítéletét figyelmen kívül hagyva járna el (9. közlés). A felperes helyreigazítás keretében bocsánatkérésre is igényt tartott.

[29] A perbeli cikk megjelenését megelőzően az alperes munkatársa két esetben is megkereste a felperes illetékesét reagálásra, de erre a cikk megjelenéséig nem került sor.

[30] A felperes a cikkben foglaltakra, annak megjelenését követően reagált, a reakciót az alperes a cikk megjelenését követően „Frissítünk!” cím alatt, külön keretes írásban közzétette.

[31] A felperes a kereset indokolásaként előadta, hogy jóhírnév sértő állításokat tartalmazott a cikk a megjelölt állításokban. A felperes külön jelentőséget tulajdonított annak, hogy a pénzintézet nem minősül közszereplőnek, így nincs fokozott tűrési kötelezettsége.

[32] Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását, és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Kifejtett álláspontja szerint a felperes részben állami tulajdonban áll, ezért mintegy közszereplőnek minősül, így fokozott tűrési kötelezettsége van a vele szemben kifejtett vélemények kapcsán. Az alperes előadta, hogy konkrét eseteket vizsgált, a cikkben foglaltak ebben a körben megfelelnek a valóságnak. A közlés jogszerűen történt, így helyreigazításnak nincs helye.

Az első- és másodfokú ítélet

[33] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes teljes keresetét elutasította, és a felperest perköltség és illeték megfizetésére kötelezte.

[34] Döntésének jogalapjaként megjelölte az Alaptörvény IX. cikkét, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-át, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495-496. §-át.

[35] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a kifogásolt közlések közügyre vonatkoznak (banki csalások). A felperes közszereplőnek minősül, ezért fokozott tűrési kötelezettsége van. A felperes terhére értékelte, hogy a cikk megjelenése előtti újságírói megkeresésekre (2025. május 14. és 2025. május 19.) semmilyen módon nem reagált. Megállapította, hogy az alperes részéről nem történt tudatosan valótlán tényállítás. A szakma szabályait megtartotta. Ezt követően az elsőfokú bíróság az egyes különálló közlések tekintetében egyenként rögzítette, hogy azok miért nem alapozzák meg helyreigazítás elrendelését. Megalapozottan közölhetőnek tartotta azt a véleményt, értékelést, hogy az egyes banki ügyfelek bizalma a felperes tevékenységével kapcsolatban megrendült, illetve a sajtószerv jogosult volt az egyes büntetőeljárásokban keletkezett feljelentések tartalmának ismertetésére. Megállapította azt is, hogy a cikk nem állította és nem is keltett olyan látszatot, hogy a hivatkozott kúriai ítélet a felperest érintette volna.

[36] Külön kifejtette az elsőfokú bíróság azt, hogy sajtó-helyreigazítás kifejezetten kizárólag valótlán tényállításokhoz kapcsolódhat. Vélemények kapcsán ezen jogintézmény alkalmazásának nincs helye. Kiemelte azt is, hogy egy cikk általános tartalma, mondanivalója miatt helyreigazításnak nincs helye. A kifogásolt tartalom véleménynyilvánításnak minősül.

[37] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a felperest perköltség és illeték megfizetésére kötelezte.

[38] Ítéletének indokolásában kiemelte, hogy a másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörét a kérelem (a fellebbezés) korlátai között gyakorolja. Kiemelte, hogy korlátot ebben az

értelemben nemcsak az jelent, hogy a fellebbező milyen tartalmú másodfokú döntést igényel, hanem az is, hogy azt milyen indokkal teszi. A fellebbezési kérelem tartalmát a rendelkezési jog tartalmából következően a fellebbező fél határozza meg. A törvény szerint gyakorolt rendelkezési jog korlátozza a másodfokú bíróság döntési lehetőségeit is.

[39] Külön jelentőséget tulajdonított a másodfokú bíróság annak, hogy a fellebbezőnek a kérelméhez olyan mértékben részletezett indokolást kell fűznie, amely egyértelművé teszi, hogy saját jogi álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása, vagy a megállapított tények jogi minősítése kapcsán milyen hibákat vétett, illetve mérlegelésének eredménye mennyiben és milyen okból jogszabálysértő vagy téves.

[40] Mindebből az következik a másodfokú bíróság szerint, hogy a felülbírálatnak akadályát jelenti az, ha a fellebbezés tartalmából nem állapítható meg, hogy a fellebbező fél az elsőfokú bíróság döntésében megjelenő jogi álláspontját milyen okból tartja jogszabálysértőnek. Ez azt is jelenti, hogy a másodfokú bíróság a fél helyett nem járhat el, nem határozhatja meg azokat a tartalmi és formai kellékeket, amelyeket a felülbírálati jogkör gyakorlása során megítél. A fellebbezés az elsőfokú ítéletre vonatkozik, ehhez képest érdemben csak azok a fellebbezési hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesülnek. Az egyéb előadást a másodfokú bíróságnak figyelmen kívül kell hagynia.

[41] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes döntő jelentőséget tulajdonított annak a körülménynek, hogy jogi személyként maga közszereplőnek minősülhet-e. Ebben a tekintetben a másodfokú bíróság egyetértett a fellebbezéssel abban, hogy a pénzügyi önmagában közéleti szereplőnek nem tekinthető, de ennek a körülménynek álláspontja szerint nincs ügydöntő jelentősége. A véleménynyilvánítás szabadságának fokozott érvényesülését ugyanis nem a „közéleti szereplő” fogalmához kell kötni, hanem ahhoz, hogy a cikkben közügyről van szó, ez pedig egyértelműen megállapítható.

[42] Elvi jelentőséggel állapította meg a másodfokú bíróság ítéletének [91]-[92] bekezdésében azt, hogy a társadalmat foglalkoztató kérdésekben a sajtó a szabad véleménynyilvánítás kitüntetett eszköze. Értékelést közéleti közlés vonatkozásában mindig a véleményszabadság felől közelítve kell elvégezni, illetve ezt figyelembe véve kell az összes körülményt értékelni. A közügyről folyó társadalmi vita tipikus újságírói műfaj. A véleménycikk általában a társadalmi vitában érintett személyek magatartását is elemzi. Ehhez képest az érintettek a közügyre való tekintettel kisebb-nagyobb mértékben tűrni kötelesek a kritikus véleményeket is. A tűrési küszöbről pedig az összes körülmény vizsgálatával kell egyedi esetekben állást foglalni.

[43] A másodfokú bíróság széles körűen ismertette a vonatkozó alkotmánybírói gyakorlatot, különös tekintettel a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat közéletiség tesztjére, illetve a tényállítás és véleménynyilvánításnak az elhatárolására a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat alapján. Idézte ebben a körben az Alkotmánybíró 3236/2018. (VII. 9.) AB határozatának indokolását, amely rögzítette azt, hogy a közügyekre vonatkozó szólások mindegyike fokozott védelem alá tartozik, ezáltal korlátozza az érintettek személyiségi jogainak védelmét. A személyiségvédelem korlátozottsága nem csupán a hivatásszerűen, vagy önként közszereplést vállalók esetében érvényesülő szabály, hiszen a közügyek vitatása adott esetben – a konkrét társadalmi vita erejéig – annál szélesebb személyi kört érinthet {Indokolás [29]}.

[44] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság megállapította, hogy a cikk közügyekben történő megszólalásnak minősül. A cikk a felperesnek a lakossági ügyfelekkel kapcsolatos eljárását mutatja be olyan időszakra nézve, amikor jelentős számú felperesi ügyfél kiberbűnözők áldozatává vált. Ebben a körben négy konkrét esetet elemez.

[45] A másodfokú bíróság rögzítette azt is, hogy az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel az ügy alapjogi vonatkozásait, és annak ellenére, hogy a felperest tévesen minősítette közszereplőnek, egyértelműen kitűnik, hogy jelentőséget tulajdonított a cikk témájának, annak közügyként történő értékelésének, az erre vonatkozó alkotmányos szempontoknak.

[46] Az egyes kitételek kapcsán a másodfokú bíróság megállapította, hogy a közlések tényállításként vagy véleményként minősülése, továbbá a büntetőeljárásról való tudósítás tekintetében a fellebbezés konkrét hivatkozást nem tartalmaz. Nem adta elő azokat az indokokat, hogy az elsőfokú ítélet mennyiben, milyen okból sérelmes számára. A felperes az álláspontját nem fejtette ki az elsőfokú bíróságnak az egyes közléseket érintően kifejtett jogi álláspontjáról. A másodfokú bíróság megállapítása szerint a fellebbezés nem tartalmazza azt, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása, vagy a megállapított tények jogi minősítése során az egyes helyreigazítási pontok tekintetében milyen hibákat vétett, mérlegelése mennyiben lenne téves. A másodfokú bíróság visszautalt arra, hogy mindezek hiányában az egyes igénypontok tekintetében a felperes fellebbezése érdemben nem volt elbírálható. A fellebbezés így nem vezethetett az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, ezért azt a másodfokú bíróság helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[47] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése mellett „jogszabályoknak megfelelő ítélet”, azaz a keresettel egyező tartalmú határozat meghozatalát kérte.

[48] Megsértett jogszabályként jelölte meg az Smtv. 10. §-át, 12. § (1) bekezdését, az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK 14. számú állásfoglalását, az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) AB határozatát, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:44. §-át, illetve a Pp. 279. §-át.

[49] Felülvizsgálati kérelmében a felperes kitért arra, hogy a mástól származó értesülés (esetek bemutatása) nem érinti a sajtószerv helyreigazítási kötelezettségét, hiszen a sajtószerv a híresztelésért is felelősséggel tartozik. Ismételten jelentőséget tulajdonított annak, hogy nem minősül közéleti szereplőnek, így nincs fokozott tűrési kötelezettsége sem. Ehhez képest álláspontja szerint a másodfokú bíróság logikátlan mérlegelést végzett. A felperes előadta azt is, hogy fellebbezését álláspontja szerint valamennyi igénypont tekintetében megindokolta. A vitatott kitételek a szabad véleménynyilvánításhoz való jogra hivatkozással sem indokolhatóak. Valótlan tényállítások történtek, illetve valós tényeket hamis színben tüntetett fel az alperes. A felperes előadta, hogy nem bűnügyi tudósításról van szó. A híresztelésért is objektív felelősség terheli a sajtószervet. A sértettek nyilatkozatainak közzététele is híresztelésnek minősül.

[50] A felperes a felülvizsgálati kérelmében sem tett külön nyilatkozatot az egyes igénypontok tekintetében.

[51] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján. Nyomatékosan rámutatott arra, hogy miként a fellebbezésben, a felülvizsgálati kérelemben is hiányoznak az egyes igénypontokhoz feltétlenül szükséges konkrétumok. A felperes nem jelölte meg, hogy a döntés melyik pontja, milyen jogszabályokat sért, teljességgel hiányzik a tételes előadás. Az alperes álláspontja

szerint teljességgel egyértelmű, hogy az adott esetben közügyről van szó, és ennek megfelelően kell megítélni a közzétett kitételeket.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[52] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét nem találta alaposnak, az alábbiak szerint.

[53] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[54] A Pp. 413. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. A jogszabálysértés megjelölésének követelményrendszerét a Kúria – a korábbi bírói gyakorlatot megerősítve – a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben jelentette meg. Az önmagában kötéserővel nem rendelkező kollégiumi vélemény 3. és 4. pontja szerint – amelyet Kúria jelen perben is irányadónak tekintett határozataival megerősített (Jpe.I.60.009/2022/10. [61], Pfv.IV.20.998/2020/4., Pfv.V.20.917/2021/8., Gfv.VI.30.367/2021/6., Pfv.I.21.083/2019/12., Pfv.IV.20.035/2023/7.) több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet többféle okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel [PK vélemény 6. pont, Kúria Gfv.VII.30.577/2016/6., megjelent: BH2017.196.].

[55] A felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. Érdemben ugyanis csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja. Mivel a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, és nem az elsőfokú bíróság ítélete (Kúria Pfv.III.21.631/2019/5., Pfv.III.20.088/2020/3.), ezért a felülvizsgálati kérelemben az azt előterjesztő félnek az

álláspontja szerint a másodfokú bíróság által a jogerős ítélet meghozatalakor elkövetett jogszabálysértéseket kell megjelölnie [Kúria Pfv.V.20.797/2016/11. (BH 2017.232.)]. Mindezek alapján a Kúria érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálta és értékelte, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely pontos megjelölését és a jogszabálysértés megfelelő körülírását is.

[56] A jelen esetben a felülvizsgálati eljárás kereteinek ismertetése azért bírt külön jelentőséggel, mert a jogerős ítélet felülvizsgálatára kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között van lehetőség. A felperes részéről – a fellebbezésben foglaltakkal egyezően – elmaradt az egyes igénypontok tekintetében a részletes indokolás, vagyis a felperes érdemben nem írta le azt, hogy az egyes igénypontok tekintetében pontosan mi valósítja meg a jogsérelmet.

[57] A felülvizsgálati kérelem alapvetően azzal foglalkozott, hogy a felperes jogi személyként, pénzügyintézetként nem minősülhet közszereplőnek, így nincs fokozott tűrési kötelezettsége a tevékenységével összefüggésben megfogalmazott vélemények, illetve tényállítások tekintetében. Személyére nem vonatkoztathatóak a Ptk. 2:44. § (1) bekezdésében leírtak. Ebből vonja le a felülvizsgálati kérelemben a felperes azt a következtetést, hogy a jogerős ítélet logikátlan mérlegelést végzett, és megalapozatlanul utasította el a felperes keresetét.

[58] Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. Ezzel összhangban a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (1) bekezdése értelmében Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. Az Smtv. 10. §-a a közönség jogaként rögzíti azt, hogy mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[59] Az Smtv. korábban idézett 12. § (1) bekezdése a mástól származó információ továbbadásáért (híreszteléséért) is megállapítja a sajtószerv helyreigazítási kötelezettségét. A következetes ítélkezési gyakorlat továbbra is alkalmazza a PK 14. számú állásfoglalás I. pontjában megfogalmazott azon követelményt, hogy a sajtóközlemény kifogásolt tényállításainak valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét.

[60] A Kúria szerint annyiban helytálló a felperes általános érvelése, hogy a felperes, mint pénzügyintézet (bank) önmagában nem minősül közéleti szereplőnek jogi személyként, illetve, hogy a sajtószervet a mástól származó értesülés továbbadásáért (híreszteléséért) is objektív felelősség terheli. A Kúria ugyanakkor kiemeli azt, hogy önmagában ennek megállapítása nem pótolhatja az egyes igénypontok tekintetében teendő részletes előadást. A felülvizsgálat tárgyát csak a jogerős ítélet képezheti. A jogerős ítéletben a másodfokú bíróság éppen azért utasította el, további vizsgálat nélkül a felperes fellebbezését, és ezáltal keresetét is, mert a felperes már a fellebbezésében sem fejtette ki részletesen az egyes igénypontok

tekintetében azt, hogy azok tekintetében az elutasítás miért volt indokolatlan. Ezt az egyértelmű hiányosságot a felülvizsgálati kérelem sem pótolta.

[61] A Kúria fontosnak tartja kiemelni azt, hogy a másodfokú bíróság egyértelműen kifejtette azt, hogy a felperes fokozott bírálhatóságát nem az teremti meg, hogy közéleti szereplőnek lenne minősíthető, hanem az az egyértelmű körülmény, hogy közügyről van szó. A sajtószerv alapvető feladatai közé tartozik az a korábbiak szerint, hogy beszámoljon a közérdeklődésre számot tartó eseményekről. Az a körülmény, hogy egy pénzintézet esetében ügyfelei közül több százan, közel azonos körülmények között internetes csalás áldozataivá válnak, és e tekintetben a pénzintézet a felelősségét részben vagy egészben nyilvánosan elhárítja, a Kúria szerint egyértelműen közügynek tekinthető, ezáltal pedig vonatkoznak az eseménysorozatra a véleménynyilvánítás tágabb keretei.

[62] Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata egyértelműen tartalmazza, hogy a közügyekkel összefüggő vélemény nyilvánításának szabadsága a szólás és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik. Ugyanezen határozat rögzíti, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [45] [49]}. Ugyanezen határozat rögzíti azt is, hogy a politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik. A tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tények esetében is indokolt, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét {Indokolás [50]}.

[63] Az Alkotmánybíróság egy másik határozatában rögzítette, hogy a nyilvános közlés megítélése során elsőként arról szükséges dönteni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Ennek megítéléséhez elsődlegesen a közlés megjelenésének módját, körülményeit, a vélemény tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni, így a közlést érintően vizsgálni kell a médium típusát, a közlés apropóját adó eseményt, illetve az érkező reakciókat, és az adott közlésnek ebben a folyamatban játszott szerepét. További szempontként szükséges értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, valamint célját. Amennyiben e körülmények értékelésével az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi. Ezt követően a hasonló szempontok alapján abban a kérdésben szükséges dönteni, hogy a közlés értékítéletnek, vagy tényállításnak tekinthető-e. A véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, vagy tényállításnak minősül-e {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [39]-[40]}.

[64] A jelen esetben egyértelműen megállapítható, hogy a cikk közüggyel foglalkozik, alapvetően a károsultak szemszögéből konkrét eseteket ismertetve.

[65] A Kúria szerint is fontos körülmény az, hogy az alperes mint sajtószerv a törvényben rögzített kötelezettségeinek megfelelően igazolt módon kísérletet tett az alperes álláspontjának megismerésére jóval a cikk megjelenése előtt. Két esetben is megkereste a felperest álláspontjának ismertetésére. A felperes részéről azonban még csak nem is reagáltak a megkeresésekre, ez nem róható fel az alperesnek. Az sem volt vitatott, hogy utólagosan a cikk kapcsán keretes írásban megjelentették a felperes álláspontját.

[66] Közel azonos tényállás mellett a Kúria 2026. március 18-án ítéletet hozott a helyreigazítási igény elutasítása mellett Pfv.IV.20.060/2026/4. szám alatt.

[67] A Kúria nem látott okot arra a jelen esetben, hogy eltérjen az ott kifejtett jogi álláspontjától. Ennek megfelelően közéleti vita bemutatása esetén a véleménynyilvánítás lehetőségei az átlagosnál tágabbak. Ilyen vita esetén egy országos hatókörű pénzügyi intézet is a közéleti szereplővel azonos megítélés alá kerül, akinek túlnie kell a tevékenységét kritizáló véleményeket akkor is, ha azok tényállításokat is tartalmaznak. A közölt álláspontot az eset összes körülményeinek figyelembevételével kell értékelni, különös tekintettel arra, hogy az átlagos olvasó a közölteket miként értelmezheti.

[68] Fontos általános szempont az is, hogy a Kúria a kifogásolt kitételek véleményként értékelésével nem a kifogásolt közléssel való egyetértését, vagy azzal való szembehelyezkedését fejezi ki, mert az nem a feladata. A szabad véleménynyilvánításhoz való alapjog alapvetően a vélemény kifejtetőségének lehetőségét biztosítja, függetlenül a kifejtett vélemény érték- és valóságtartalmától. A Kúria szerint a jelen esetben nincs érdemi jelentősége annak a kérdésnek, hogy a cikk nem minősíthető érdemben bűnügyi tudósításnak, mert ettől függetlenül a közöltek nem lépik túl a szabad véleménynyilvánításhoz való jog korábban ismertetett tágabb kereteit. Az alperes egy eseménysorozatról, egy jelenségről számol be, a károsultak álláspontját ismertetve, miközben sikertelen (nem neki felróhatóan sikertelen) kísérletet tett kétszeresen is a felperes álláspontjának megismerésére.

[69] A jogerős ítélet nem sértette a Pp. 279. § (1) bekezdését sem. A Kúria nem kíván eltérni jogkérdésben a töretlen és egységes ítélkezési gyakorlattól abban a jogkérdésben, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének és mérlegelésének nincs helye, ezért önmagában nem állapítható meg a jogszabálysértés, ha a kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A jogszabálysértést a mérlegelési hiba akkor valósítja meg, felülmérlegelésre csak akkor van lehetőség, ha a korábbi mérlegelés kirívóan okszerűtlen nyilvánvalóan iratellenes, vagy ellentétes a logika alapvető szabályaival (Pfv.V.20.430/2022/6., Pfv.IV.21.281/2022/5., Pfv.V.20.810/2022/5.). Lényeges, hogy a felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna (Kúria Pfv.I.21.474/2011/10., megjelent: BH2013. 119.), az minősíthető okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.V.20.796/2022/6., Pfv.I.20.507/2022/5., Pfv.IV.20.848/2022/5., Pfv.I.21.474/2011/10., megjelent: BH2013. 119.).

[70] A jelen esetben a felperes által előadott indokok nem vezettek a jogerős ítélet hatályon kívül helyezéséhez, mert a rendelkezésre álló iratok alapján kizárólag egyfajta, a jogerős ítélettől eltérő, a felperes, illetve az alperes által előadott következtetés levonására sem volt lehetőség, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem volt iratellenes, a rendelkezésre álló iratokkal összhangban állt.

[71] Miután a felperes a tételes igények mellett még bocsánatkérésre is igényt tartott, a Kúria szükségesnek tartja megjegyezni azt, hogy a több évtizedes ítélkezési gyakorlat szerint a sajtó-helyreigazítás keretei között nincs helye külön elégtétel adása elrendelésének, vagyis a bocsánatkérésre vonatkozó igény minden egyéb körülménytől függetlenül a sajtó-helyreigazítás keretei között alaptalan.

[72] A felperes felülvizsgálati kérelmében az első 5 igénypont tekintetében nem lépett túl azok ismertetésén. A felülvizsgálati kérelem 7-11. bekezdésében részletes előadást azonban nem tett arról, hogy ezzel kapcsolatban miért lennének a közöltek jogsértőek. A korábbiak szerint önmagában közszereplői minőség hiányára vonatkozó érvelés, nem teszi jogsértővé a jogerős ítélet megállapításait.

[73] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a hiányos felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[74] Közéleti vita bemutatása esetén a véleménynyilvánítás lehetőségei a sajtószerv részéről az átlagosnál tágabbak. Ilyen vita esetében egy országos hatókörű pénzügyi intézet a közéleti szereplővel azonos megítélés alá esik. A tárgyalta közügy minőségénél fogva a pénzügyi intézetnek tünnie kell a tevékenységét kritizáló véleményeket akkor is, ha azok tényállításokat is tartalmaznak. A közölt álláspontot az eset összes körülményeinek figyelembevételével kell értékelni, különös tekintettel arra, hogy az átlagos olvasó a közölteket miként értelmezheti.

Záró rész

[75] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban kötelezte a felperest az alperesnek a jogi képviselettel felmerült költségei megfizetésére, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. A perköltség összegét a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján állapította meg.

[76] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illeték viselésére is a pervesztes felperest kötelezte a Kúria. Az illeték összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg. Tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[77] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2026. április 1.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró